

Priit Volmer: Eestis on ooperilauljate pink üsna lühike

Teatripäeval Georg Otsa nimeline muusikateatri auhinna pälvinud Priit Volmer nentis "Vikerhommikus", et Eestis on ooperilauljate pink on üsna lühike.

Georg Otsa nimeline muusikateatri auhind antakse vokaalse meisterlikkuse ühendamise eest näitlejatööga ooperi- ja operetilaval ning viljaka kontserttegevuse eest nii Eestis kui ka välismaal. Saadud preemiat Volmer elutööpreemiaks ei pea. "Ma loodan, et seda ei saa nii defineerida. Aga see on kindlasti preemia pikemaajalise teatritöö eest," lausus värske laureaat. Ooperist rääkides selgitas Volmer, et ooperiteatrites teevad tihti kaasa külalissolistid. Ka laupäeva õhtul Rahvusooper Estonias toimunud "Lohengrin" tõi lavale kolm külalissolisti. Selleks, et etenduse ajal kõik selge oleks, tehakse külalistega ka enne proovi. Pikaajane estoonlane Volmer märkis, et Estonia teatrimaja akustika on nii mõnegi külalise esialgu ära ehmatanud. "Mõnel vähemkogenumal isegi paanika silmis ja neil on tunne, et vaip on alt tõmmatud ning nad ei tunne end mugavalt."

Kohalike ooperilauljate pink aga väga pikk ei ole. "Meil ei ole teatud ooperite ja rollide jaoks vajalikke hääli. Me võime öelda, et tenor on tenor, aga seal on väga palju erinevaid hääleliike ja teatud rollide jaoks on erilisi hääleomadusi vaja. Estonia puhul on tihtipeale see, et kõik laulavad kõike, aga tegelikult päris nii ei saa," tõdes ta.

Volmergi on olnud see laulja, kes on pidanud väga paljusid rolle tegema. "See on paras väljakutse, aga mina ise ei ole neid valinud, need on mulle antud heliloojast sõltumata. Kuna ma olen majalaulja, olen pidanud tegema nii üht koma teist," nentis ta ning lisas, et eriti rollirohked olid tema esimesed kümme teatriaastat. "Kindlasti ei oleks pidanud kõike laulma, eriti oma kümmet esimest aastat silmas pidades, aga noore lauljana võtad ju kõik vastu, mis pakutakse."

Lisaks oli sajandi alguses noortest potentsiaalikutest lauljatest puudu. "Ma mäletan esimesi hooaegu, kus oli viis-kuus esikat – mitte ainult Estonias. Oli kuid, kus tule kahe kuu jooksul kolm esikat, aga sa ei küsi, sa oled noor ja kõik mingil määral õnnestub. Mis hinnaga, see on omaette küsimus," meenutas ta. Aastatel 2013–2016 töötas Volmer Saksamaal Bonni

kultuur.err.ee

Rahvusooper Estonia
Estonia teater
Teater

ooperiteatris. Põhjuseid, miks ta otsustas vahepeal välismaal tööd teha, oli mitu. "Esiteks tahtsin enda kohta teada saada, kuidas mujal teatrit tehakse ja kui kõva mees ma ise olen. Lisaks tundsin mingil hetkel, et ma jooksen Estonias peaga vastu seinale, ma ei taha ega jaksata siin olla. Need olid väga vajalikud aastad ja ma olen nende eest väga tänulik," sõnas ta.

Kuna ta pere oli samal ajal Eestis edasi, otsustas ta ühel hetkel kodulavadele tagasi tulla. "Ma tundsin mingil hetkel väga selgelt, et nüüd aitab, minu kunstile elatud elu ei vääri neid ohverdusi, mida pere tunneb," nentis ta. "Selline pisteline nägemine ja üksindus hakkas ikka vaimu peale."

Toimetaja:

Karmen Rebane

Allikas:

"Vikerhommik", intervjuu Kaja Kärner